

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 471/2026
23.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Филипа Петровића и др., због кривичног дела убиство на мах из члана 115. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славка Петрића и браниоца окривљеног Филипа Петровића, адвоката Драгана Јовановића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.38/23 од 09.05.2025.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 526/25 од 16.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 23.04.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славка Петрића и браниоца окривљеног Филипа Петровића, адвоката Драгана Јовановића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.38/23 од 09.05.2025.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 526/25 од 16.01.2026.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.бр.38/23 од 09.05.2025.године окривљени Филип Петровић је оглашен кривим да је извршио кривично дело убиство на мах из члана 115. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од седам година и да је извршио кривично дело убиство на мах у покушају из члана 115. у вези члана 30. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три године, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору почев од 13.08.2022.године до 09.05.2025.године као и време трајања мере забране напуштања стана у периоду од 09.05.2025.године па надаље.

Истом пресудом окривљени ББ и ВВ су оглашени кривим да су извршили кривично дело насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело је окривљени ВВ осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору почев од 13.08.2022.године до 23.09.2022.године, док је окривљени АА

осуђен на казну затвора у трајању од три године. О трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 526/25 од 16.01.2026. године делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљеног АА, па је преиначена пресуда Вишег суда у Нишу К.бр. 38/2023 од 09.05.2025. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд применом чл. 42, чл. 45 и чл. 54 Кривичног законика окривљеном Филипу Петровићу утврдио за кривично дело убиство на мах из чл. 115 у вези чл. 30 КЗ казну затвора у трајању од шест година, док му је за кривично дело убиство на мах из члана 115 КЗ узео као правилно утврђену казну затвора у трајању од седам година, за која кривична дела је првостепеном пресудом оглашен кривим, и на основу чл. 60 ст. 2 тач. 2 КЗ окривљеног Филипа Петровића осудио на јединствену казну затвора у трајању од дванаест година, у коју му се на основу чл. 63 ст. 1 Кривичног законика има урачунати време које је провео у притвору од 13.08.2022. године до 09.05.2025. године као и време трајања мере забране напуштања стана у периоду од 09.05.2025. године па надаље, а оптуженог АА, због кривичног дела насилничко понашање из чл. 344 ст. 2 у вези ст. 1 у вези чл. 33 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од две године, док су жалба браниоца окривљеног Филипа Петровића и жалбе бранилаца окривљеног ББ и у осталом делу жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљеног АА одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног Филипа Петровића, адвокат Драган Јовановић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и све радње окривљеног Филипа Петровића квалификује као једно кривично дело убиство на мах из члана 115. КЗ.

- бранилац окривљеног АА, адвокат Славко Петрић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног АА ослободи од оптужбе или да наведене пресуде укине и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је након оцене навода у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славка Петрића и браниоца окривљеног Филипа Петровића, адвоката Драгана Јовановића су неосновани.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног Филипа Петровића, адвокат Драган Јовановић у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд погрешно применио закон када је радње које је предузео окривљени Филип Петровић квалификовао као два кривична дела убиство на мах из члана 115. КЗ. Свој став бранилац образлаже наводима да нижестепени судови јесу правилно поступали када нису прихватили квалификацију кривичног дела из оптужног акта, односно да је окривљени извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 11) КЗ, али да су погрешно закључили да се ради о два кривична дела за која је окривљени оглашен кривим, јер се по оцени браниоца, ради о једном кривичном делу убиство на мах из члана 115. КЗ, иако је окривљени предузео више радњи које су довеле до смрти једног лица и тешке телесне повреде другог лица. Ово из разлога што то произилази из саме одредбе члана 114. став 1. тачка 11) КЗ, која прописује да кривично дело тешко убиство постоји ако неко са умишљајем лиши живота више лица, а не ради се о убиству на мах, што значи да ко лиши живота више лица на мах чини једно кривично дело и то убиство на мах.

Врховни суд је наводе браниоца окривљеног Филипа Петровића, адвоката Драгана Јовановића оценио као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 30. став 1. КЗ је прописано да ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши, казниће се за покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна, а за покушај другог кривичног дела само кад закон изричито прописује кажњавање и за покушај.

Одредбом члана 114. став 1. тачка 11) КЗ је прописано да ко са умишљајем лиши живота више лица а не ради се о убиству на мах, убиству детета при порођају или лишењу живота из самилости, казниће се затвором од најмање десет година или доживотним затвором.

Одредбом члана 115. КЗ је прописано да ко другог лиши живота на мах доведен без своје кривице у јаку раздраженост нападом, злостављањем или тешким вређањем од стране убијеног, казниће се затвором од једне до осам година.

Изреком пресуде Вишег суда у Нишу К.бр.38/23 од 09.05.2025. године окривљени Филип Петровић је оглашен кривим да је „...лишио живота на мах оштећеног ВВ и покушао да лиши живота на мах АА, доведен без своје кривице у јаку раздраженост нападом оштећеног, сада покојног ВВ, окривљених АА и ББ, у стању привремене душевне поремећености услед стања афективног узбуђења јаког интезитета због афекта страха и афекта беса, чиме је његова могућност да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, била битно смањена...при чему је био свестан својих дела, да су иста забрањена и хтео њихово извршење“.

У конкретном случају, имајући у виду цитиране законске одредбе и чињенични опис, у изреци првостепене пресуде су описани сви субјективни и објективни елементи кривичног дела убиство на мах из члана 115. КЗ и кривичног дела убиство на мах у покушају из члана 115. у вези члана 30. КЗ, за које је окривљени Филип Петровић оглашен кривим. Поред наведеног, на конкретан случај се не може аналогно применити одредба члана 114. став 1. тачка 11) КЗ и окривљени Филип Петровић

осудити за извршење једног кривичног дела убиство на мах из члана 115. КЗ, јер наведена одредба управо изричито прописује да се иста не може применити у ситуацији када се радило о убиству на мах, иако се супротно тврдило захтевом за заштиту законитости.

Стога су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Филипа Петровића, адвоката Драгана Јовановића, којима се истиче да опис радње извршења дела не садржи елементе предметних кривичног дела и да се у радњама окривљеног стичу елементи једног кривичног дела убиство на мах из члана 115. КЗ, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног Филипа Петровића, адвокат Драган Јовановић истиче повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, с обзиром да је оптужницом окривљеном Филипу Петровићу стављено на терет да је извршио једно кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 11) КЗ, док је првостепеном пресудом оглашен кривим да је извршио два кривична дела из члана 115. КЗ, занемарујући чињеницу да је извршилац кривичног дела убиство на мах радње предузимао на мах са јединственим умишљајем који је створен код осуђеног одмах након напада оштећених, те се ради о једној, а не о више криминалних делатности.

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП, пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе). Ставом 2. наведеног члана је прописано да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није дошло до прекорачења оптужбе из разлога што најпре суд није везан правном квалификацијом из оптужног акта, као и из разлога што у чињеничном опису изреке пресуде нису додате нове радње окривљеног Филипа Петровића, нити је повећана криминална количина кривичног дела, већ је суд чињенични опис из оптужног акта након спроведеног доказног поступка правно квалификовао на основу утврђених чињеница на главном претресу, а чињеница да је окривљени оглашен кривим за извршење два кривична дела, уместо једног, колико му је стављено на терет оптужним актом, не доводи до другачијег закључка, јер је окривљени оглашен кривим за извршење кривичних дела из члана 115. КЗ, за које је запређена блажа кривична санкција.

Имајући наведено у виду, Врховни суд је наводе браниоца окривљеног Филипа Петровића, адвоката Драгана Јовановића да је повређена одредба из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оценио неоснованим.

Иако је бранилац окривљеног Филипа Петровића, адвокат Драган Јовановић у осталом делу захтева за заштиту законитости формално означио повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, у образложењу захтева бранилац не конкретизује у чему се наведена повреда закона састоји, односно не наводи због чега сматра да је

одлуком о кривичној санкцији или о одузимању имовинске користи или о опозивању условног отпуста повређен закон. Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. С тога је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Филипа Петровића, адвоката Драгана Јовановића у овом делу нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, па се у разматрање и оцену ове повреде није упуштао.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Славко Петрић у захтеву за заштиту законитости истиче повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, односно да дело које је предмет оптужбе није кривично дело, јер се у радњама окривљеног АА нису стекли елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ. Бранилац наведено образлаже тиме да су у самом чињеничном опису наведени само општи елементи законског бића кривичног дела и описана радња извршења предметног дела која се састоји у вршењу насиља према окривљеном Филипу Петровићу од стране окривљених, али није ближе описана последица предметног кривичног дела односно у чему се конкретно огледа „теже ремећење јавног реда и мира“, а што је заштитни објект овог кривичног дела. По оцени браниоца, „узнемирење присутних гостију“ се не може сматрати „тежим ремећењем јавног реда и мира“, јер последица у виду одређеног психичког стања гостију који присуствују радњама насиља одговара другом делу законског описа предметног кривичног дела које је кривичним законом заштићено као „спокојство грађана“, а за које окривљени АА није осуђен. Имајући наведено у виду, бранилац је става да се у конкретном случају може радити само о кривичном делу лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и прекршају из члана 9. став 3. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, јер су у чињеничном опису изложене радње насиља окривљених које су резултирале лаким телесним повредама окривљеног Филипа Петровића и оштећене ГГ и које су довеле до узнемирења присутних гостију.

Из законског описа бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ произилази да су битна обележја дела како радња извршења која се може састојати у предузимању неке од алтернативних радњи: грубом вређању, злостављању другог, вршењу насиља према другом, изазивању туче, дрском или безобзирном понашању и тако и последица која се може састојати или у значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира. Квалификовани облик овог кривичног дела из става 2. истог члана, између осталог, постоји када је при извршењу основног облика из става 1. члана неком лицу нанесена лака телесна повреда.

Кривично дело насилничко понашање из члана 344. КЗ је последично кривично дело код којих се сматра да је кривично дело довршено када су остварена оба елемента кривичног дела, радње извршења и последица кривичног дела, дакле, кривично дело насилничко понашање је свршено тек када је неком од законом наведених радњи извршења значајније угрожено спокојство грађана или је теже ремећен јавни ред и мир.

По оцени овог суда, у чињеничном опису дела у тачки 2. изреке пресуде Вишег суда у Нишу К.бр.38/23 од 09.05.2025. године су наведена сва законска обележја

кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које су окривљени АА и ББ оглашени кривим правноснажном пресудом и то како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у вршењу насиља према другом, затим последица дела која се огледа у ремећењу јавног реда и мира, као и квалификаторна околност тежег облика кривичног дела из члана 344. став 2. КЗ, а то је наношење лаке телесне повреде оштећенима приликом извршења основног облика из става 1., тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљених, који је обухватио и свест о забрањености дела.

По налажењу овог суда, радње које су окривљени предузели критичном приликом у кафићу „...“, тако што су кренули за окр. Филипом Петровићем у сутерен локала, где се налази тоалет, најпре окр. АА, за њим сада пок. ВВ, па окр. ББ, на очиглед гостију локала, кад је окр. Филип кренуо да уђе у мушки тоалет, без повода, почели да му задају ударце у главу и тело, па је окр. АА ухватио окр. Филипа за руке и вукао га ка средишњем делу, док га је пок. ВВ ударио у главу отпозади, а окр. ББ два пута шутнуо коленом десне ноге у главу одоздо, док је окр. Филип био у полусагнутом положају, па му је пок. ВВ задао два удараца песницом у главу, окр. ББ ударац у тело и поново га шутнуо два пута десном ногом у лице одоздо и ударио десном руком у тело, након чега је окр. Филип ушао у женски тоалет, а за њим и окр. ББ, где му је задао још 2 или 3 удараца песницом у главу, а при оваквом њиховом насилничком понашању и гост локала ошт. ГГ, која је била у њиховој близини задобила лаке телесне повреде у виду крвног подлива предње стране левог колена, а које све радње су предузели на јавном месту у кафићу, где се у том тренутку налазио одређени број људи, те имајући у виду интезитет предузетих радњи, дужину трајања и изражено агресивно понашање, по оцени Врховног суда, окривљени су предузетим радњама проузроковали забрањену последицу дела, а то је теже реметили јавни ред и мир и то тако што су према оштећенима вршили насиље.

С тога су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славка Петрића, којима се истиче да опис радње извршења дела не садржи елементе кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и да се у радњама окривљеног АА евентуално стичу елементи кривичног дела из члана 122. став 1. КЗ и прекршаја из члана 9. став 3. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, односно да су побијаним пресудама учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић